



BURMESE WOMEN'S UNION

No. 1096 (1/2), Waziyar 8 Street, Nga Quarter, North Oakkalapa, Yangon/ Phone: 09 4200 423 73

နေ့စွဲ - ၂၅ ရက် ဧပြီလ၊ ၂၀၁၇ ခုနှစ်

နိုင်ငံတကာကော်ပိုရေးရှင်းများနှင့်မြန်မာ့အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းအတွင်းမှ အခွင့်အရေး ချိုးဖောက်မှုများ အနည်းဆုံး လုပ်ခလစာဆိုင်ရာ ဥပဒေအား ပြင်ဆင်ရန်နှင့် စက်ရုံများအတွင်း အခြေခံလူနေမှုအဆင့် ရရှိအောင် လုပ်ဆောင်ပေးပါ။

မြန်မာ့အမျိုးသမီးသမဂ္ဂမှ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း နိုင်ငံခြားဖက်စပ် အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းကုမ္ပဏီများမှ အမျိုးသမီး အထည်ချုပ် အလုပ်သမားများအပေါ် ကျူးလွန်နေသော အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုများကို မီးမောင်းထိုးပြထားသည့် “ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု နောက်ကွယ်မှ အမေ့လျော့ခံ အမျိုးသမီးအလုပ်သမားများ” ရုပ်သံမှတ်တမ်းနှင့် သုတေသန စာတမ်းအား ယနေ့တွင် မိတ်ဆက်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစီဒီယိုနှင့် စာတမ်းတွင် ရန်ကုန်မြို့ရှိ အထည်ချုပ်စက်ရုံများအတွင်း အမျိုးသမီးအလုပ်သမားများ ရင်ဆိုင်နေရသော ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ နှုတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ချိုးဖောက်မှုများ၊ သန့်ရှင်းရေး စနစ်ညံ့ဖျင်းမှုများနှင့် စက်ရုံများ၏ လုံခြုံရေးအဆင့်အတန်းအခြေအနေများကို စုဆောင်းတင်ပြထားပြီး ပိုမိုကောင်းမွန်သည့် လုပ်ငန်းခွင်အခြေအနေများကို တောင်းဆိုထားသည်။

အချက်အလက်စုဆောင်းသည့် ၄ လတာ ကာလအတွင်း (ဇန်နဝါရီမှ ဧပြီ ၂၀၁၆) တွင် မြန်မာ့အမျိုးသမီးသမဂ္ဂမှ မင်္ဂလာဒုံ၊ ရွှေပြည်သာ၊ လှိုင်းသာယာတို့ရှိ New Green Land, Honeys, Tristate Myanmar, ATK, Hangzhou Hundred, Myanmar Huayi, Myanmar Solamoda, E-land Myanmar, kittenish, Hong Kong (1) and (2), Shwe Yi Sabal, G2G စသည့် စက်ရုံများအပါအဝင် H&M, Marks and Spencer and C&A စသည့် နာမည်ကြီး အဝတ်အထည်ကုမ္ပဏီများခွဲများတွင် အလုပ်လုပ်ကိုင်နေသော အမျိုးသမီးအထည်ချုပ်အလုပ်သမား ၆၆ ဦးအား တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့ပါသည်။ အမျိုးသမီးအထည်ချုပ်အလုပ်သမားများမှ အလုပ်ရှင်များ၏ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ နှုတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုများ၊ စက်ရုံများတွင် အရေးပေါ် ထွက်ပေါက်၊ အိမ်သာနှင့် ရေ မလုံလောက်မှုများအပါအဝင် မလုံခြုံသော လုပ်ငန်းခွင်အခြေအနေများနှင့် အလုပ်သမားများမှ သမဂ္ဂဖွဲ့ရန်ကြိုးစားလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ တိုင်ကြားလျှင်သော်လည်းကောင်း အလုပ်ဖြုတ်ခံရသည့် အနေအထားများကို စုစည်းတင်ပြထားပါသည်။

မြန်မာ့အမျိုးသမီးသမဂ္ဂ၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ တင်တင်ညိုမှ “ရှင်းရှင်းပြောရမယ်ဆိုရင် နိုင်ငံတကာ နာမည်ကြီး တံဆိပ်တွေက မြန်မာ့အထည် ချုပ်စက်ရုံလုပ်ငန်းတွေမှာရှိတဲ့ အမျိုးသမီးတွေကို ခေါင်းပုံဖြတ်ပြီး အမြတ်ထုတ်နေတဲ့ အနေအထားမှာရှိနေတယ်။” လို့ ပြောပါတယ်။ “အမျိုးသမီးတွေက မလုံခြုံတဲ့ လုပ်ငန်းခွင်တွေမှာ အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုတွေနဲ့ အလုပ် လုပ်နေကြရတာဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် မြန်မာအစိုးရဘဲဖြစ်ဖြစ် ကုမ္ပဏီကဘဲဖြစ်ဖြစ် ဒါတွေ ရပ်တန့်သွားအောင် လုပ်ပေးတာမျိုး မတွေ့ရဘူး”

အလုပ်ရှင်များမှ ၎င်းတို့အား တနေ့လျှင် ၁၁ နာရီထိ အလုပ်လုပ်ခိုင်းပြီး အစာစားချိန်၊ အိမ်သာသွားချိန် မပေးဘဲ မရပ်မနား အလုပ်လုပ်ဖို့ ဖိအားပေးကြောင်း အလုပ်သမားများမှ မိမိတို့အား တင်ပြခဲ့သည်။ ထို့အပြင် သောက်သုံးရေး မသန့်ရှင်းမှုများနှင့် အလုပ်ပိတ် အခန်းတွင်း၌ သာလုပ်ကိုင်နေကြရသဖြင့် အကျိုးဆက်အားဖြင့် ကျန်းမာရေးထိ ခိုက်မှုများရှိကြောင်းလည်းတင်ပြခဲ့ကြသည်။ စက်ရုံပိုင်ရှင်များမှ အလုပ်သမားများ၏ လစာ ၂ ရာခိုင်နှုန်းအား ကျန်းမာရေးနှင့် လူမှုဖူလုံရေးရန်ပုံငွေအတွက် ဖြတ်ထားသော်လည်း ၂၀၁၄ လူမှုဖူလုံရေး ဥပဒေမှ အလုပ်သမားများ အတွက် အာမခံထားသည့် ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှုများ၊ မီးဖွားခွင့်၊ အသက်အာမခံကြေးနှင့် လုပ်ငန်းခွင်တွင်း ထိခိုက်နစ်နာမှုများအတွက် နစ်နာကြေးများပါသည့် လူမှုဖူလုံရေး အကျိုးခံစားခွင့်များကို ငြင်းပယ်ထားသည်။

ယခုထုတ်ပြန်သည့် စာတမ်းနှင့် ရုပ်သံဗီဒီယိုက ရန်ကုန်အတွင်းရှိ အမျိုးသမီးအထည်ချုပ် အလုပ်သမားများအတွက် အခြေခံ လုပ်ခလစာပေးရန် အလုပ်ရှင်များ၏ ပျက်ကွက်နေမှုများကိုလည်း အသေးစိတ် ဖော်ပြထားပါသည်။ ၂၀၁၅ ဩဂုတ်လတွင် မြန်မာအစိုးရမှ အခြေခံလုပ်ခလစာ ၃၆၀၀ ကျပ် (ခန့်မှန်းခြေ ၂.၆၀ ဒေါ်လာ) အား တရက်အလုပ်ချိန် ၈ နာရီဖြင့် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ထိုသတ်မှတ်ချက်နှင့် ဆန့်ကျင်စွာ အလုပ်ရှင်များမှ ဝန်ထမ်းများအား လစာ အပြည့်အဝ မပေးသည့်အပြင် စက်ရုံအတော်များများ၌ အခြေခံလုပ်ခလစာအား အမြင့်ဆုံးလုပ်ခလစာ အနေဖြင့် ကျင့်သုံးအကောင်အထည်ဖော်လျှက်ရှိသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

“အခု သတ်မှတ်ပေးလိုက်တဲ့ အနည်းဆုံးလုပ်ခလစာနှုန်းထားက အလုပ်သမားတွေအတွက် ကောင်းမွန်တဲ့ လူနေထိုင်မှုအဆင့်အတန်းရဖို့ စီစဉ်ပေးရမရောက်ပဲ အလုပ်ရှင်တွေအနေက အလုပ်သမားတွေကို ဈေးပေါပေါနဲ့ ကျွန်သာသာ လွယ်လွယ်ကူကူခိုင်းလို့ရတဲ့ အခြေအနေကိုသာ ဖန်တီးပေးလိုက်တဲ့သဘောသက်ရောက်တယ်” ဟု တင်တင်ညိုမှ ပြောသည်။ “အစိုးရအနေနဲ့ အလုပ်သမားတွေရဲ့ အခြေခံလိုအပ်ကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်တဲ့ ဥပဒေတွေကို ပြင်ဆင်ပြောင်းလဲရမယ့်အပြင် အဲဒီဥပဒေတွေကိုလဲ ထိထိရောက်ရောက် အကောင်အထည်ဖော်ဖို့လည်း လိုအပ်ပါတယ်”

လုပ်ငန်းခွင်အတွင်း အနိုင်ကျင့်ခံရမှုများနှင့် မတရားမှုများကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခွင့် မရှိသည့်အခြေအနေများနှင့် အလုပ်သမားမသဂ္ဂဖွဲ့စည်းခွင့်မရှိသည့် အခြေအနေများရှိနေကြောင်း အလုပ်သမားများမှ ဆိုသည်။ အလုပ်သမား သမဂ္ဂအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းရန် ကြိုးစားသူများနှင့် အလုပ်သမားအခွင့်အရေးအတွက် ဆန္ဒပြသူများသည် အလုပ်ရှင်များ၏ အပြစ်ပေးခံရခြင်း၊ အလုပ်မှ ထုတ်ခံရခြင်းအပြင် အလုပ်ရှင်များ၏ အကြမ်းဖက်မှုများကိုပင် ခံကြရကြောင်း အလုပ် သမားများ၏ ပြောဆိုချက်အရ မြန်မာ့အမျိုးသမီးသမဂ္ဂမှ သိရှိရသည်။ ထိုအခြေအနေနှင့်ပတ်သက်ပြီး ရန်ကုန်မြို့၊ စက်ချုပ်ရုံတွင် အလုပ်လုပ်နေသော အသက် ၁၇ နှစ်အရွယ် မနင်းချယ်ရီမှ မြန်မာ့အမျိုးသမီးသမဂ္ဂအား ပြောပြခဲ့သည်မှာ:

“လုပ်ငန်းခွင်အတွင်းက အလုပ်သမားတွေအကြောင်း၊ ဘာချုပ်နေတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း (ဒါမှမဟုတ်) ကိုယ်လုပ် ရမယ့် အော်ဒါအကြောင်းကို စက်ရုံပြင်ပက ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြောပြခွင့်မရှိဘူး၊ ပြီးတော့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အလုပ်သမားသမဂ္ဂဖွဲ့စည်းခွင့်မရှိဘူး။ အဲဒီစည်းကမ်းတွေချိုးဖောက်ခဲ့ရင် အလုပ်ဖြုတ်ခံရမယ်”

ပြည်တွင်းအက်ဥပဒေအရ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ၂၀၁၁ အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းဥပဒေတွင် အလုပ်သမားများအနေဖြင့် သမဂ္ဂဖွဲ့စည်းလိုက ဖွဲ့စည်းခွင့်ရှိပြီး အလုပ်သမားသမဂ္ဂဖွဲ့စည်းမှုအပေါ် ပြစ်ဒဏ်ပေးသည့် အလုပ်ရှင်များ၏

လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့်ပတ်သက်ပြီး ၁၄ ရက်ကြိုတင်အသိပေးအကြောင်းကြားပါက ဆန္ဒပြခွင့်ရှိကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ နိုင်ငံတကာဥပဒေအရ မြန်မာအစိုးရသည် နိုင်ငံတကာလူ့အခွင့်အရေးကြေညာစာတမ်း၊ နိုင်ငံတကာ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအခွင့်အရေးဆိုင်ရာ သဘောတူညီချက်စာချုပ်နှင့် အမျိုးသမီးများအား နည်းမျိုးစုံဖြင့် အကြမ်းဖက်မှုပျောက်ရေး သဘောတူစာချုပ်တွင် ပါဝင်သည့် အချက်များအတိုင်း အလုပ်သမားများ၏ လွတ်လပ်စွာ ဆန္ဒဖော်ထုတ်ခွင့်၊ ငြိမ်းချမ်းစွာ စုဝေးခွင့်၊ တရားမျှတ၍ ဘဝတိုးတက်မှုအတွက် အာမခံချက်ရှိသော လုပ်ငန်းခွင်အတွင်းလုပ်ကိုင်ခွင့်၊ လုံခြုံသော လုပ်ငန်းခွင်နှင့် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခွင့် စသည်တို့ကို အပြည့်အဝ ဖြည့်ဆည်းကာကွယ်ပေးရန်နှင့် ထိုအလုပ်သမားအခွင့်အရေးများအား လေးစားလိုက်နာရန် တာဝန်ရှိသည်။

“မြန်မာနိုင်ငံက အမျိုးသမီးငယ်တွေအနေနဲ့ သူတို့ဟာ လုပ်ငန်းခွင်မှာ လုံခြုံမှုနှင့် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးမှုတွေ ရှိရမယ်ဆိုတာ သူတို့ကို သိစေချင်တယ်။ ပြီးတော့ လုပ်ငန်းခွင်အတွင်းမှာ သူတို့တွေဟာ လေးစားအသိအမှတ်ပြုမှု ခံရပြီးတော့ လူ့ဂုဏ်သိက္ခာတွေနဲ့အညီ အလုပ်လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာလည်း သိစေချင်တယ်။” ဟု တင်တင်ညိုမှ ပြောသည်။ “မြန်မာအစိုးရအနေနဲ့ ပြည်ပက ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူတွေကို ကြိုဆိုတဲ့နေရာမှာ လုပ်ငန်းခွင်ကရရှိမဲ့ အကျိုးအမြတ်ထက် အလုပ်သမားတွေရဲ့ ဘဝကို ဦးစားပေးစဉ်းစားတဲ့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူတွေကိုသာ လက်ခံသွားသင့်တယ်။”

- ဆက်သွယ်ရန်-
ဒေါ်တင်တင်ညို (BWU) - +၆၆ ၉၁ ၀၆၇ ၉၇၀၆
ဦးသူရိန်အောင် (ALR) - ၀၉ ၄၂၅ ၃၀၆ ၀၃၇
ဒေါ်စန်းစန်းထွေး(CBWU-1) - ၀၉ ၇၈၆ ၅၂ ၄ ၂၅၂
နော်ဟဲလေဖော (BWU) - ၀၉ ၇၇၃ ၁၄၄ ၃၉၀
ဒေါ်အိမွန်ဖြိုး (BWU) - ၀၉ ၇၈၆ ၃၁၀ ၂၅၀